

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันที่อยู่ในยุคไร้พรมแดน คนทั่วโลกติดต่อสื่อสารกันมากยิ่งขึ้น และภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกันมากที่สุดก็คือภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Naisbitt (1994: 26-27) ที่พบว่าทั่วโลกมีคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ มากกว่า 1,000 ล้านคน นอกจากนี้ยังพบว่า 60% ของรายการวิทยุทั่วโลกเป็นภาษาอังกฤษ 85% ของการใช้โทรศัพท์ระหว่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ 70% ของการจำหน่ายของจดหมายทั่วโลกเป็นภาษาอังกฤษ และ 80% ของข้อมูลในคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเป็นภาษาอังกฤษ

เนื่องจากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาของไทยจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกระดับโดยเน้นให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ กล่าวคือมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และยังเน้นให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (กรมวิชาการ, 2539: 19)

อย่างไรก็ตาม ความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายอยู่ในระดับไม่ดีเท่าที่ควร ดังเช่นที่พบในงานวิจัยที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ กมลทิพย์ เศวตมาลย์ (2529) และของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ เนาวรัตน์ พงษ์เกษมพรกุล (2530) งานวิจัยที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ กาญจนา จงอุตสาห์ (2530) และของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ ศุภรัตน์ ภัทรานนท์ (2531) งานวิจัยที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ วิภา สังกข์ทองจีน (2529) และของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ สุมณฑา วิรุ หนุณาณ (2530) และงานวิจัยที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ รสลิน วรธนะภักดิ์ (2530) และของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ ศิริพร พัวพันธ์ (2531) และจากการสำรวจผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัด

กรมสามัญศึกษา โดยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าผลการเรียนของนักเรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียน 2.00 ขึ้นไป (วลัยลักษณ์ พิริยะสุรวงศ์, 2542: 69) แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีความสามารถทางภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ การที่นักเรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควรอาจมีสาเหตุและปัจจัยหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มาโดยตลอดเพื่อหาแนวทางพัฒนาความสามารถทางภาษาต่างประเทศของผู้เรียนให้สูงขึ้น ตัวแปรที่นักการศึกษาสนใจศึกษาในระยะแรก ๆ คือ ตัวแปรด้านผู้สอนโดยเฉพาะวิธีสอนของครู และในระยะต่อมา นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับผู้เรียนกันมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรด้านผู้เรียนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุด ดังที่ Jakobovits (1971: 98-105) ได้สรุปจากผลการวิจัยของนักวิจัยหลายท่านเกี่ยวกับตัวแปรด้านผู้เรียนต่าง ๆ เช่น สถิติปัญญา ความถนัด แรงจูงใจ เจตคติ และกลวิธีในการเรียน ว่าตัวแปรด้านผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมากที่สุดถึงร้อยละ 86 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 14 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรด้านการสอน และตัวแปรด้านสังคมและวัฒนธรรม

ในองค์ประกอบต่าง ๆ ด้านตัวผู้เรียนนั้นองค์ประกอบที่มีผู้สนใจศึกษากันมาก คือ กลวิธีในการเรียนภาษา นักการศึกษาอย่างเช่น Alatis และ Altman และ Alatis (1981: 66-109); Skehan (1989: 73-99); Larsen-Freeman และ Long (1991: 199-203); Gardner และ MacIntyre (1992: 216-219); และ Ellis (1994: 529-540) มีความเห็นตรงกันว่า กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

Liu (1996: 137A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีในการเรียนภาษากับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในประเทศจีน จำนวน 517 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลวิธีในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากกลวิธีในการเรียนภาษา ความสามารถด้านทักษะภาษาเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีผู้สนใจศึกษากันมาก เป็นต้นว่า ทักษะฟัง ทั้งนี้เพราะในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทักษะฟังถือเป็นทักษะที่สำคัญของมนุษย์ เป็นทักษะแรกๆ ที่ผู้เรียนต้องใช้ในการเรียนและเป็นทักษะที่ต้องใช้มากที่สุด

การสื่อสารด้วย ดังที่ Lundsteen (1971: 213) กล่าวว่า " การสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนเรา ใช้ทักษะการฟังมากที่สุด การฟังจึงเป็นหัวใจของการก่อให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างบุคคลและเป็นหัวใจในการเรียนการสอนด้วย " นอกจากนี้ Bahns (1995: 531) ได้กล่าวไว้ว่า "ในลำดับแรก ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการฟัง เพราะเมื่อฟังเข้าใจแล้วจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะพูด อ่าน และเขียนด้วย"

Feyten (1991: 173-180) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟังกับความสามารถทางภาษาต่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟังกับความเข้าใจในการฟังภาษาต่างประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟังกับความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศ ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย Tennessee ที่เรียนภาษาฝรั่งเศส 36 คน และภาษาสเปน 54 คน โดยให้นักเรียนทำแบบสอบ Watson-Barger Listening Test เพื่อวิเคราะห์ทักษะในการฟัง นอกจากนี้ นักศึกษายังได้ทำแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาต่างประเทศ โดยการสัมภาษณ์ การวัดความเข้าใจในการฟัง การทดสอบไวยากรณ์ การอ่าน และความรู้ด้านคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาต่างประเทศ ความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการฟังภาษาต่างประเทศ และความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับ ทักษะฟัง พบว่า วิธีการวัดความสามารถในการฟังที่นักการศึกษาและนักวิจัยนิยมใช้กันมากคือ การให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสิ่งที่จดจำได้ทันทีหลังจากที่ฟังข้อความ หรือที่เรียกว่า การระลึกทันทีหลังการฟัง (Immediate Listening Recall Protocol) ซึ่งการระลึกทันทีหลังการฟังก็คือการให้ผู้เรียนฟังข้อความในภาษาที่สองหรือภาษาใดก็ตามที่ผู้เรียนเรียนอยู่ แล้วเขียนสิ่งที่ผู้เรียนจดจำได้เกี่ยวกับข้อความที่ฟังลงในแบบบันทึกสิ่งที่จดจำได้จากกรฟัง (James, 1986 cited in Tsubaki and Nakayama, 1999) วิธีการวัดความสามารถในการฟังวิธีนี้เป็นวิธีที่ดีวิธีหนึ่งในการวัดความเข้าใจในการฟัง เพราะในแบบบันทึกจะไม่มีส่วนใดที่เป็นข้อมูลจากเนื้อเรื่องมาชี้นำผู้ทำแบบสอบเหมือนแบบสอบอื่นๆ สิ่ง que ผู้ทำแบบสอบเขียนออกมาจึงแสดงถึงความสามารถในการฟังอย่างแท้จริง (Deville and Chalhoub-Deville, 1993: 117; Bernhardt , 1991 cited in Tsubaki and Nakayama, 1999)

Taylor (1993: 1711A) ได้ศึกษาความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปนของนักเรียนที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถใน

การระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปนกับความสามารถทางภาษาสเปน ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนระดับมหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศจำนวน 120 คน โดยแบ่ง เป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน ผู้วิจัยสุ่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบสอบวัดความสามารถในการ ระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปน โดยได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน คือ กลุ่มที่ 1 ฟังข้อความ จำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก กลุ่มที่ 2 ฟังข้อความจำนวน 2 ครั้งแล้วเขียนบันทึก กลุ่มที่ 3 ฟังข้อความจำนวน 1 ครั้งแล้วเขียนบันทึก มีการเก็บแบบบันทึก แล้วจึงฟังข้อความเดิมเป็นครั้งที่ สอง และเขียนบันทึกอีกครั้งหนึ่ง กลุ่มที่ 4 ฟังข้อความจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บ แบบบันทึก แล้วจึงฟังข้อความเดิมเป็นครั้งที่ 2 และเขียนบันทึกอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ยังแบ่ง ตัวอย่างประชากรในแต่ละกลุ่มเป็น 3 กลุ่มตามระดับความสามารถทางภาษาสเปน เป็นกลุ่มสูง กลุ่มกลางและกลุ่มต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบวัดความสามารถในการระลึกทันที หลังการฟังข้อความภาษาสเปนโดยให้นักเรียนเขียนเป็นภาษาสเปน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับ วิธีการฟังแบบที่ 3 มีความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มที่ ได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 แบบที่ 4 และแบบที่ 1 นอกจากนี้ยังพบว่าความสามารถในการระลึก ทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปนมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาสเปนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ Wilberchied (1998: 1497A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ ในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปน ความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่ง ความ สามารถทางภาษาที่สอง และการใช้กลวิธีในการเรียนภาษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการระลึก ทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปน ความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่ง ความสามารถทาง ภาษาที่สอง และการใช้กลวิธีในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กัน และค่าความสัมพันธ์สูงสุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปนกับความ สามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่ง

จากแนวคิดและผลการวิจัยของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยมี ความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษา อังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร การที่เลือกนักเรียน ระดับนี้ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า นักเรียนเหล่านี้ได้เรียนภาษาอังกฤษมานานพอที่จะมีความสามารถด้าน ทักษะการฟังภาษาอังกฤษและได้ใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษมาพอสมควร ผลการวิจัยที่ได้

จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน 3 แบบ คือ แบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก แบบที่ 2 ฟังจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก และ แบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน

สมมุติฐานการวิจัย

Wilberchied (1998: 1497A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปนโดยใช้วิธีการฟังแบบต่างๆ ความสามารถทางภาษาสเปนและการใช้กลวิธีในการเรียนภาษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาสเปน ความสามารถทางภาษาสเปน และการใช้กลวิธีในการเรียนภาษา

จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษจากการได้รับวิธีการฟังแตกต่างกัน 3 แบบ คือ

2.1.1 ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษจากการได้รับวิธีการฟังแบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก

2.1.2 ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษจากการได้รับวิธีการฟังแบบที่ 2 ฟังจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก

2.1.3 ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษจากการได้รับวิธีการฟังแบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึก แล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่

2.2 การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.3 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ

3. ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ ในการวิจัยนี้ศึกษาจากการเขียนบันทึกหลังการฟัง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความสามารถในการระลึกทันทีหลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเขียนบันทึกสิ่งที่จดจำได้หลังการฟังข้อความภาษาอังกฤษจากการได้รับวิธีการฟังแบบใดแบบหนึ่งใน 3 แบบ คือ แบบที่ 1 ฟังจำนวน 1 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก แบบที่ 2 ฟังจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนบันทึก และ แบบที่ 3 ฟังจำนวน 1 ครั้งแล้วเขียนบันทึก ไม่มีการเก็บแบบบันทึกแล้วฟังซ้ำอีกครั้ง แล้วเขียนบันทึกใหม่ ความสามารถดังกล่าววัดได้จากคะแนนจากการทำแบบวัดความสามารถในการระลึกทันทีหลังจากฟังข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแนวคิดของ Taylor (1993: 1711A)

2. การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการเฉพาะตนที่นักเรียนใช้ปฏิบัติเพื่อช่วยตนเองในการเรียนให้เข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษตามที่ต้องการ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในด้านต่างๆ 6 ด้านคือ 1) กลยุทธ์การจำอย่างมีประสิทธิภาพ 2) กลยุทธ์การใช้กระบวนการทางความคิด 3) กลยุทธ์ชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา 4) กลยุทธ์การจัดระบบและประเมินการเรียน 5) กลยุทธ์ด้านจิตพิสัย และ 6) กลยุทธ์ด้านสังคม กลยุทธ์ดังกล่าววัดได้จากคะแนนรวมการตอบแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจกลยุทธ์ในการเรียนภาษา Strategy Inventory for Language Learning (SILL) : Version 7.0 (ESL/EFL) ของ Oxford (1990: 293-300)

3. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งครอบคลุมทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย